

Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri
Christiansborg
1240 København K

København, den 21. marts
2006
Sagsnr.: 6148

Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri har i brev af 7. marts 2006 anmodet om min besvarelse af følgende spørgsmål 9 i forbindelse med udvalgets behandling af lovforslag L 160 (forslag til lov om ændring af lov om landbrugsejendomme):

Spørgsmål 9:

”Ministeren bedes kommentere henvendelse af 6. marts 2006 fra Dansk Landbrug vedr. L 160, jf. L 160 – bilag 4.”

Svar:

Dansk Landbrug gør for det første gældende, at gennemførelsen af ændringen af opsigelsesreglen for de allerede indgåede lejeaftaler udgør et ekspropriativt indgreb.

Det er her ministeriets opfattelse, at indgrebet hverken er specifikt rettet mod enkelte borgere, eller at de berørte borgere kan forventes at blive berørt så indgribende, at dette kan udgøre et ekspropriativt indgreb.

Baggrunden er, at der som udgangspunkt ikke opstår noget økonomisk tab ved opsigelse, da de berørte ejendomme må antages at være udlejet til markedspris. Afskaffelsen af muligheden for at frigøre boliger til brug for medarbejdere bevirker som udgangspunkt ikke noget økonomisk tab, da det i praksis må antages at være fuldt ud muligt at skaffe alternative boliger i tilsvarende størrelse og kvalitet inden for en rimelig afstand til et tilsvarende beløb.

Dansk Landbrug finder endvidere, at der bør indføres særlige overgangsregler for de særlige situationer, hvor de nye regler om arealkrav virker skærpende.

Forholdet er her det, at der i dag gælder nogle overgangsregler for husdyrhold etableret før den 7. august 1999, idet disse husdyrhold først skal opfylde de nugældende arealkrav den 1. september 2019. Denne overgangsregel blev indføjet for at beskytte bygningsinvesteringer. Det fremgår således også af reglerne, at såfremt husdyrholdet udvides med mere end 25 DE, skal de eksisterende arealkrav opfyldes med det samme.

Henset til, at arealkravene nu lempes, finder jeg ikke, at der er anledning til overgangsregler, udover hvad der følger af det ovennævnte.

Dansk Landbrug forudsætter, at den nuværende regel om medregning af forpagtede arealer og gylleaftaler ved opfyldelse af arealkravet med op til 33 pct. af arealkravet fortsætter.

Jeg kan oplyse, at der med forslaget om, at arealkravet opgøres på bedriftsniveau, ikke længere er grund til at opretholde reglen om, at arealer fra andre ejede ejendomme kan medregnes med op til 33 pct. De øvrige regler, hvorefter 33 pct. af arealkravet kan opfyldes ved tinglyste aftaler, der sikrer, at husdyrproducenten til enhver tid kan disponere over de pågældende arealer til udbringning af husdyrgødning mindst 5 år frem i tiden, opretholdes uændret.

Dansk Landbrug finder desuden, at arealkravet bør sættes til 25 pct. af harmoniarealet for alle husdyrhold uanset størrelse.

Hertil skal jeg bemærke, at det oprindeligt var hensigten, at kravet skulle være 30 pct. uanset husdyrholdets størrelse, men en nærmere vurdering viste, at dette ville betyde en skærpelse af kravene til ejere af husdyrhold på under 120 DE.

For at sikre en ligelig behandling blev kravet derfor sat til 30 pct. for ejere af husdyrhold på over 120 DE og til de hidtil gældende 25 pct. for husdyrhold under 120 DE.

Dansk Landbrug finder det uhensigtsmæssigt, at der i lov om landbrugsejendomme stilles krav vedrørende veterinære forhold, dyrevelfærd og miljø, når disse forhold i forvejen er reguleret i anden lovgivning.

Lov om landbrugsejendomme er som udgangspunkt en strukturlov, og jeg kan derfor godt forstå, hvis det undrer, at kravene medtages i loven. Men tingene hænger sammen. Når man udvider antallet af dyreenheder, er det samtidig nødvendigt at stille nogle krav f.eks. til dyrevelfærd, og det ligger derfor lige for at skrive kravet ind i loven.

Hvad angår de nærmere krav, der skal stilles i forbindelse med dyrevelfærdsplanerne, er det tanken, at de skal fastlægges med udgangspunkt i en faglig udredning foretaget af en af ministeriet nedsat arbejdsgruppe. I arbejdsgruppen vil bl.a. sidde alle relevante organisationer, herunder også landbrugets organisationer.

Endelig anfører Dansk Landbrug, at ikrafttrædelsestidspunktet for de ændrede regler om supplerings af en hovedejendom bør være fra lovforslagets fremsættelse.

Ifølge lovforslaget vil reglerne få virkning for supplerings foretaget efter 1. november 2006, dvs. efter lovens foreslåede ikrafttræden 1. august 2006. Datoen 1. november 2006 er fastsat under hensyntagen til, at en ansøgning om supplerings indsendt til Kort- og Matrikelstyrelsen inden 1. august 2006, normalt vil kunne være registreret i matriklen inden 1. november 2006.

Såfremt reglerne skulle træde i kraft 1. marts 2006, hvor lovforslaget blev fremsat, ville der være tale om tilbagevirkende kraft, hvilket normalt ikke accepteres i dansk ret. Ud fra almindelige retssikkerhedsprincipper kan en lov således kun få tilbagevirkende kraft, hvis det er tvingende nødvendigt, for at loven kan nå sit formål.

Dette synes ikke at være tilfældet her.

Hans Chr. Schmidt

/ Søren Sørensen